

**Administratieve Commissie ter regeling van de
arbeidsrelatie (CAR) – Nederlandstalige kamer**
Administratief Centrum Kruidtuin - Finance Tower
Kruidtuinlaan 50 bus 135, 1000 Brussel

Dossier nr: 250/NL/2023/X BV – Y BV

Verzoekende partijen:

- X BV
- Y BV

Aanvraag tot kwalificatie van de arbeidsrelatie
--

De artikelen 329 en 338, §1 van de programmawet (I) van 27 december 2006 (hierna de Arbeidsrelatieswet) bepalen dat de kamers van de Administratieve Commissie ter regeling van de arbeidsrelatie tot taak hebben adviezen uit te brengen en beslissingen te nemen betreffende de kwalificatie van een bepaalde arbeidsrelatie.

Het koninklijk besluit van 11 februari 2013 regelt de samenstelling en werking van de kamers van de Administratieve Commissie ter regeling van de arbeidsrelatie.

X BV, vertegenwoordigd door bestuurder mevr. A en Y BV, vertegenwoordigd door bestuurder dhr. B, dienden op 13 maart 2023 een gezamenlijke aanvraag tot kwalificatie van de arbeidsrelatie in.

Op 17 maart 2023 bevestigden zij dat de aanvraag tot doel had een beslissing van de Commissie te bekomen.

Op 23 maart 2023 stelde de Commissie een aantal bijkomende vragen en vroeg zij een kopie van de laatste arbeidsovereenkomst.

Mevr. A antwoordde op 31 maart 2023 en dhr. B antwoordde op 6 april 2023. Op 11 april 2023 bezorgde mevr. A de Commissie de gevraagde arbeidsovereenkomst.

De Commissie stelde de partijen op 17 april 2023 in kennis van elkaars antwoord op de gestelde vragen.

De Commissie stelt vast dat de aanvragers zich volgens hun aanvraagformulier niet bevinden in één van de toestanden vermeld in artikel 338, § 5 van de Arbeidsrelatieswet, zodat de aanvraag behandeld kan worden.

De Commissie heeft de aanvraag van X BV en Y BV dan ook onderzocht.

Beoordeling door de Commissie

1.- Dhr. B was van 1 oktober 2015 tot 3 maart 2023 werknemer van X BV. Hij werkte er als landmeter en was voltijds in dienst. Op 3 maart 2023 werd deze arbeidsovereenkomst in onderling overleg beëindigd.

Op 2 maart 2023 sloten X BV en Y BV een samenwerkingsovereenkomst. Y BV betreft de vennootschap die op 31 januari 2023 door dhr. B werd opgericht en waarvan hij enige aandeelhouder en bestuurder is.

Deze samenwerkingsovereenkomst bepaalt samengevat het volgende:

- Het voorwerp van de dienstverlening van Y aan X betreft activiteiten als landmeter-expert in de ruimste zin.
- Y zal deze activiteiten verrichten op afroep en reserveert gemiddeld 16 uren per week voor opdrachten van X. X verbindt er zich toe voldoende meet- opdrachten te bezorgen zodat deze uren ook effectief kunnen worden ingevuld door Y.
- De activiteiten zullen uitsluitend door dhr. B worden verricht
- Y kan vrij de plaats van uitvoering van zijn activiteiten kiezen, maar zal op de uitbatingsetel van X aanwezig zijn wanneer de uitvoering van de diensten dat noodzakelijk maakt.
- Y kiest vrij zijn werktijden en is vrij om diensten te verlenen voor andere klanten, doch met het verbod binnen het grondgebied Groot-Beveren te concurreren met X en in die regio op enigerlei wijze publiciteit te maken.
- Y ontvangt een honorarium van 55 euro per uur (excl. BTW), die worden afgerekend aan de hand van gedetailleerde time-sheets. Voor bankschattingen wordt een forfaitair bedrag van 190 euro (incl. BTW) overeengekomen.

De partijen dienden gezamenlijk een aanvraag in bij de Commissie. Zij wensen via een beslissing van de Commissie uitsluitel te krijgen over het feit of deze samenwerking al dan niet kan beschouwd worden als schijnzelfstandigheid.

2.- De Commissie wijst eerst en vooral erop dat enkel een natuurlijke persoon de hoedanigheid van werknemer of zelfstandige kan hebben, en zich in een arbeidsrelatie kan bevinden.

Wanneer een vennootschap prestaties levert voor een andere vennootschap, dan is er in beginsel geen sprake van een arbeidsrelatie. Deze kan bijgevolg ook niet gekwalificeerd worden als een arbeidsovereenkomst, tenzij zou blijken dat er sprake is van veinzing (simulatie) (zie ter illustratie: Arbeidshof Brussel 26 september 2008, *JTT* 2008, 468). Er is sprake van veinzing wanneer de werkelijke wil er eigenlijk in bestaat om een rechtstreekse contractuele relatie tot stand te brengen met een natuurlijk persoon in plaats van met een vennootschap, en deze natuurlijk persoon de vennootschap slechts aanwendt als "scherm" om dit te verhullen.

De Commissie is slechts bevoegd om zich uit te spreken over de kwalificatie van een arbeidsrelatie (zie artikel 338, §1, samen gelezen met artikel 328,5° van de Arbeidsrelatieswet). De Commissie is niet bevoegd om te oordelen over de kwalificatie van een overeenkomst tussen twee vennootschappen, maar houdt bij zijn beoordeling wel rekening met de werkelijke bedoeling(en) van de partijen. Indien de intentie van de partijen er in werkelijkheid in bestaat een natuurlijk persoon arbeid te laten verrichten voor een andere partij, dan valt het binnen de bevoegdheid van de Commissie om deze arbeidsrelatie nader te kwalificeren.

3.- De Commissie merkt voorts op dat de partijen vrij de aard van hun arbeidsrelatie kunnen kiezen, evenwel:

- zonder de openbare orde, de goede zeden en de dwingende wetten te kunnen overtreden;

- met dien verstande dat de effectieve uitvoering van de overeenkomst moet overeenkomen met de aard van de arbeidsrelatie. Er moet voorrang worden gegeven aan de kwalificatie die uit de feitelijke uitoefening blijkt indien deze de door de partijen gekozen juridische kwalificatie uitsluit.

(art. 331 Arbeidsrelatieswet)

Een werkgever en een werknemer kunnen na het beëindigen van een arbeidsovereenkomst, een nieuwe arbeidsrelatie aangaan onder vorm van een zelfstandige samenwerkingsovereenkomst. Dit veronderstelt evenwel dat de werkelijke bedoeling er effectief in bestaat dat de voormalige werknemer vanaf dan als zelfstandige aan de slag zal gaan. Dit moet ook blijken uit de wijze waarop (vanaf dan) uitvoering wordt gegeven aan de arbeidsrelatie.

De elementen die eigen waren aan de gezagsverhouding tussen de werkgever en de werknemer, kunnen niet overgenomen worden en mogen niet aanwezig zijn in de samenwerking op zelfstandige basis. Het gaat met name om de kenmerkende elementen op gebied van organisatie van de arbeid en van de arbeidstijd, alsook op gebied van de controle hierop.

Bovenstaande sluit evenwel niet uit dat elementen die niet kenmerkend zijn voor een gezagsverhouding zowel in de uitvoering van de arbeidsovereenkomst als in de uitvoering van de zelfstandige samenwerkingsovereenkomst aanwezig kunnen zijn en blijven.

Het verlengen of vernieuwen van een bestaande arbeidsrelatie door na een arbeidsovereenkomst een zelfstandige samenwerkingsovereenkomst aan te gaan, zonder dat bij de uitvoering van de arbeidsrelatie de onderlinge verhouding tussen de partijen juridisch en/of feitelijk wijzigt, en dus eigenlijk gewoon met de bedoeling om aan de dwingende gevolgen van de sociale wetgeving te ontsnappen, komt neer op veinzing (simulatie) van een zelfstandige samenwerking.

4.- De Commissie stelt vast dat dhr. B de vennootschap Y oprichtte om hetberoep van landmeter in de ruimste zin uit te oefenen. Hij verklaarde aan de Commissie dat hij met zijn vennootschap Y enerzijds het handelsfonds van een schatter-expert overneemt en anderzijds nog topografische opmetingen zal uitvoeren voor X. Het handelsfonds bestaat louter uit cliënteel. De overname zal er in de praktijk op neerkomen dat Y onder andere voor Belfius bank als erkend schatter zal optreden en dus bankschattingen zal doen. Deze activiteit staat volledig los van de activiteiten van X, ook al verricht deze onderneming in mindere mate en bij gelegenheid ook bankschattingen.

De Commissie is op grond van deze vaststelling van oordeel dat de oprichting van Y een reëel economisch doel heeft en niet louter werd opgericht om enige onderliggende arbeidsrelatie tussen dhr. B en een andere persoon te verhullen.

De wijze waarop de partijen uitvoering geven en zullen geven aan de overeenkomst, wijst ook niet op de (verdoken) verdere uitoefening van werkgeversgezag over de persoon van dhr. B. Zodoende blijkt daaruit evenmin dat de oprichting en het gebruik van de vennootschap Y ~~er~~ alleen bedoeld zouden zijn om het verder bestaan van een arbeidsrelatie tussen X en dhr. B te verhullen.

Het besluit dringt zich dan ook op dat er tussen de heer B en X geen rechtstreekse arbeidsrelatie meer bestaat. Het betreft immers Y dat zich er ten aanzien van X toe verbindt een dienst te verlenen. Dat dhr. B, als bestuurder van Y, persoonlijk moet instaan voor de uitvoering van de activiteiten, doet geen afbreuk aan die vaststelling. Ook een zelfstandige samenwerkingsovereenkomst kan immers *intuitu personae* worden aangegaan. Daarenboven verklaarde dhr. B dat hij op termijn wel personeel zou kunnen aanwerven. X van haar zijde gaf te kennen dat het inderdaad is toegestaan dat dhr. B eigen personeel van Y inschakelt voor de uitvoering van opdrachten.

Beslissing van de Commissie

De **Administratieve Commissie ter regeling van de arbeidsrelatie**, bijgestaan door de heer Steven Boelens, secretaris en samengesteld uit:

- De heer Koen Nevens, voorzitter
- Mevrouw Pascale Mylemans, als vertegenwoordiger van de FOD Sociale Zekerheid, Directie-generaal Juridische Expertise, vast lid
- De heer Sven Vanhuysse als vertegenwoordiger FOD Sociale Zekerheid, Directie-generaal Juridische Expertise, vast lid
- Mevr. Lisa Verschingel, als vertegenwoordiger van de FOD Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg, plaatsvervangend lid
- De heer Erwin Tavernier, als vertegenwoordiger van het Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen, vast lid

beslist, na deelname aan de digitale zitting van de meerderheid van de leden of de vertegenwoordigde leden van de kamer,

bij meerderheid van stemmen

dat de relatie tussen X BV en Y BV geen arbeidsrelatie is, doch een overeenkomst tot het verrichten van een dienst tussen tweevenootschappen en dat er in het kader van die samenwerking geen rechtstreekse arbeidsrelatie bestaat tussen X BV en dhr. B.

Aldus uitgesproken ter digitale zitting van 27 april 2023.

De voorzitter,
Koen Nevens

Artikel 338/2 §4 van de programmawet (I) van 27 december 2006 stelt: "De beslissingen zijn bindend voor de instellingen die in de administratieve commissie vertegenwoordigd zijn evenals voor de sociaalverzekeringsfondsen bedoeld in artikel 20 van het koninklijk besluit nr. 38, behalve:

1° wanneer de voorwaarden betreffende de uitvoering van de arbeidsrelatie en waarop de beslissing werd gegrond, gewijzigd worden. In dit geval heeft de intrekking van de beslissing uitwerking vanaf de dag van de wijziging van deze voorwaarden;

2° wanneer blijkt dat de elementen betreffende de kwalificatie van de arbeidsrelatie die door de partijen werden verschaft op een onvolledige of onjuiste wijze werden verschaft. In dat geval wordt de beslissing geacht nooit te hebben bestaan.

De instellingen van sociale zekerheid blijven er dus toe gemachtigd over te gaan tot een controle van het behoud van de elementen die de beslissing van de administratieve kamer hebben gegrond"

Artikel 338/2 §5 van dezelfde wet stelt: "Er kan door elk van de partijen binnen de maand die volgt op de kennisgeving van de beslissingen via aangetekend schrijven tegen deze beslissingen voor de arbeidsrechtbanken een beroep worden aangetekend."